



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**S. Kiliani Franciae Orientalis, Qvæ Et Franconia Dicitvr;
Apostoli, Gesta, Varijs cum notationibus historicis,
dogmaticis**

Serarius, Nikolaus

Wirceburgi, 1598

VD16 S 5993

VIII. De S. Kiliani tempore in Franconiam aduentus, & martyrij ibidem
suscepti.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64132](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64132)

Videlicet prout apud Persium; *Eia tuum belle.* Rursumque in Sancti nostri prosa. *Adoranda, veneranda*

Trinitatis est & sic.

Tres videns adoravit monadem.

Ex isto igitur philellenismo, & nonnulla ad Germanicum sonum cognatione, Herbipolis fabricata, quam WIRCOPOLIN aut plenius Wiricopolin deinceps etiam vocarem, nisi nouam quandam urbem extruere viderer, cum è duobus iam vsitatis nominibus, vir alioqui doctus non defuerit, qui duos in Germania Episcopatus recensuerit, Wirceburgensem & Herbipolensem, seu, vt ipse loquitur; Herbipogenensem, Moguntino Archiepiscopo subditum.

*Symphoria:
Champerius
l. 2. de mira-
bilib. mundi.*

VIII.

DE S. KILIANI TEMPORE IN FRAN-
CONIAM ADVENTVS, ET MARTYRII
IBIDEM SVSCEPTI.



Anctum Kilianum bis Herbipolin venisse, narrat Auctor noster. Primùm quidem, cum è patria in Germaniam ingressus est: Deinde cum Roma, quò, vt infrà dicitur; hinc profectus erat; redijt. Et posterioris huius aduentus tempus ab Auctore nostro monstratur, cum ait. *Tunc præerat Romanæ Ecclesiæ Conon Pontifex.* At Cononi huic pontificatus impositus est Anno Domini 686, Calendis Nouembribus. tantumque menses II, dies tres, eum gessit, quemadmodum docet Sigebertus, Contractus, alijque veteres, quos & Onuphrius sequitur, vt facillè mendum in Mariano Scoto appareat, cum eidem annum vnum, menses XI. tribuit. Ipsemet enim subiungit illum die XXVII. Septembris Anno 687. obiisse. Ideoque hoc ipso 687. huc repedauit S. Kilianus, cum Pontificalem ab illo potestatem accepisset. Sunt qui scribant à Benedicto Papa, qui Ioannem, Cunonemque antecessit, in Germaniam vel ductum, vel missum, vel Episcopum creatum.

*Compilatio
compendiosa
post Sigebert.
Hermann.
Genebrard.*

fed

*Pantaleon
de vir illust.
Balens.*

l. i. c. vlt.

*l. i. vite S.
Bonifacij.
f. 482.*

l. 3.

sed errant. Sigebertus enim à quo his obiectus error videtur; Anno 685, tempore Benedicti Pontificis, nihil eiusmodi narrat, sed hisce tantum verbis utitur; *S. Quilianus Scotus, Wirtiburgensis Episcopus claret*; Non, quòd tunc Episcopus iam esset, sed quia postea fuit Episcopus, & in Sanctorum numero habitus, ideò ita loquitur. Crediderim verò huius ipsius Benedicti tempore, ideo claruisse, quia tunc primum, fidei propugnandæ Zelo, patriam exierit, longinquasque nationes istas petierit. Reginonis verba sunt: *Anno 612. Chilianus Episcopus VVurtzburgensis & Arnual eius discipulus clarescit*. At repugnant omnes. Martyrij verò annum Herbipolitani Annales annum tradunt 689: itemque ipsum Sanctorum Epitaphium, de quo infra, & Sancti Burckardi historia, quæ disertè sic. *Acta est noua institutio noui Pontificatus apud urbem Wirceburg, Anno Dominicæ Incarnationis 751: Anno verò 62. post passionem sanctorum Martyrum Kiliani, ac sociorum eius, quæ incidit in Annum incarnationis Dominicæ 689*. Ita vt errare certum sit fasciculi temporum Auctorem Wernerum, cum ad Annum 694, & multò magis Sigebertum, cum ad 697. sanctissimam eorum mortem reuocat. Scrupus tamen insignis, qui Chronologorum pedes non parum vexet; aperiendus. Fuit à Sancto Bonifacio Francorum Episcoporum Concilium Anno 742. habitum, vti referunt Carolmanni ipsius litteræ. In illo verò, post S. Bonifacium, primus inter Episcopos, recensetur Burckardus Episcopus Herbipolensis. Quomodo ergo Episcopatus Wirceburgensis, nouennio post, Anno Domini 751. erectus? Lambertus Schaffnaburgensis Anno 745. & 746. S. Burckardum ordinatum primū Episcopum in Wirtzburg cōmemorat. Regino; Anno, ait, 749, *Burchardus VVurtzburgensis Ecclesie Episcopus, & Floradus Capellanus, missi sunt Romam ad Zachariam Papam, vt interrogarent de Regibus in Francia, qui illis temporibus non habentes regiam potestatem, Reges tamen vocabantur, si bene essent Reges*. Eadem & iisdem pænè verbis Annonius. nisi quod in exemplaribus nonnullis mendosè est, *Richardus VViziburgensis Episcopus & Fulradus Capellanus &c.* Marianus Scotus Anno 746. S. Bonifacium sedes Episcopales duas ordinasse, Wirceburgensem, & Eistadiensem, &

tum

tamen Anno 750. subdit: *Burckardus primus Episcopus VVirceburgensis consecratur, & sedit Annis 9.* Et hunc quidem, quasi per anticipacionem, priore loco Episcopatus initium tetigerit, interpretari liceret, sed eiusdem quoad finem elapsa numeri nota vna videtur, vt 39. aut 40 annis sedit Burckardum scripserit. Eius siquidem vitæ Auctor, & Epitaphium quod postea recitabo; Anno 791. è vita excessisse testantur. Sigebertum verò quemadmodum exerrasse inficiemur, haud video. At concilij numeros corrigat fortè quispiam, vt non Annus 742. sed 752. legatur. Placeret. nisi fortissimus, religiosissimusq; Francorum ille dux Carolomanus repugnaret, quem, cum S. Bonifacio synodum conuocasse citata docet historia, eundemq; tamen sese principatu, & sæculi pompa omni abdicasse: ac religiosæ vitæ institutum suscepisse Anno 746. fatentur Sigebertus, & Marianus. Cum igitur aut in Concilij, aut in S. Burckardi vitæ numeros mendum irrepsit, & qui in concilio sunt, accurrata personarum, historiarumque descriptione firmentur, emendandum in vita illa erit Wirceburgensis Episcopatus principium Anno 741, post martyrum passionem Anno 52. Ipsique S. Burckardo in Episcopatu anni erunt tribuendi 50. Vnde & illa, quæ in S. Bonifacij historia sunt, *de Religione annos iam 60. & 70. calcata, de intermissis Annos 80. in Francia synodis, non ad Fanconiam, vbi ante S. Kilianum vel nulla, vel adeò exigua, vt pænè nulla dici possit; vigeat religio; sed ad Franciæ partes alias, de quibus supra indicatum; referamus oportet; Esse autem Concilium illud Ratisbonæ habitum, existimo, & cur existimem, dixi alicubi.*

IX.

QVAE S. KILIANO ROMAM HINC
PROFISCENDI CAUSA.



Ausam monstrat auctor ipsemet. *Vt apud Romanam, inquit, sedem, & integrum Christianæ religionis dogma, & licentiam prædicandi acciperet. Hibernia siquidem olim Pelagiana fœdata fuerat hæresi, Apostolicaq; censura dam-*

G

nata,